

[Statsministeren.]

hr. Poul Møller ligesom en bemærkning om, at der var punkter, man ikke kunne give sig på. Jeg gør opmærksom på, at skal vi forhandle og nå et resultat, må vi give os lidt over for hinanden.

Ordføreren for forespørgerne (Henry Christensen): Jeg tror, jeg har lov at sige, at den højtærede statsminister ikke på nuværende tidspunkt, i hvert fald ikke i eftermiddag, har forsøgt at gøre forhandlingerne vanskeligere, end de ifølge sagens natur er. Om de så ifølge sagens natur vil vise sig at være for vanskelige, vil den efterfølgende tid vise. Men at statsministeren har bestræbt sig på at, skal vi sige mildne modsætninger, må vistnok erkendes.

Statsministeren sagde bl. a., at det var muligt, at man måtte overveje sammenhængen i behandlingen af forslaget til udskrivningslov og forslaget om omsætnings-skatter, for der var jo en sammenhæng mellem de to lovforslag, og det er jeg den første til at indrømme. Der er vel endda en overordentlig nøje sammenhæng mellem de to lovforslag. Jeg har for venstres vedkommende formuleret den sammenhæng, vi mener der er, og som jo betinger, at spørgsmålet om formen for forbrugsbeskatning må være en ting, man må drøfte. Hvilken form man så i den sidste ende skal vælge, må så simpelt hen ses i kombination med reformen for indkomstskattesystemet, og dermed er det jo klart, at forslagene set ud fra vore synspunkter under alle omstændigheder har en så nøje sammenhæng, som overhovedet tænkes kan. Om det betyder, at forslagene må gennemføres på samme dag, skal jeg ikke sige noget nærmere om.

Med hensyn til selve udskrivningsloven skal jeg heller ikke gå i detaljer. Jeg sagde ikke, at der ikke var skattelettelser for indkomster, der lå over de 20 000 kr., det kan jeg også se af bemærkningerne — men jeg har jo også set det af, hvad der har været fremme i pressen — der var også gennem

sækning af skalaindkomsten skattelettelser for indkomster over 20 000 kr. Men det, jeg nævnte, var, at proportional-skattesystemet holder op ved de 20 000 kr.s skattepligtige indkomst, og dermed har vi den virkning, som er den uheldige ved proportional-skattesystemet, at vi får eksempler på, at den ved en forøget arbejdsindsats forøgede indkomst bliver hårdere beskattet end den hidtidige del af indkomsten. Det er det, der er kritikken af proportional-skatten, at den kan få disse produktionsmæssige virkninger, og det er jo grunden til, at det ikke bare er et spørgsmål om skatteskalaernes størrelse — det kommer selvfølgelig også i høj grad sagen ved — men det er i lige så høj grad spørgsmålet om, hvor højt proportional-skatten overhovedet går op, og det er vigtigt, at den af produktionsmæssige grunde kommer til at gå så højt op, som det overhovedet er gørligt.

I forbindelse med merindkomstskattesystemet vil jeg gerne videre sige, at så længe en proportional-skat ikke går højere end til de 20 000 kr., så længe er en nedslagsregel med hensyn til merindkomstskatten efter mit skøn meget ønskelig og nødvendig at bevare, i hvert fald så længe man stadig opererer med så høje skatteprocenter, som man også i udskrivningslovforslaget opererer med.

De forslag, som venstre og det konservative folkeparti tidligere har fremsat her i det høje ting, har ganske rigtigt været forslag, hvor merindkomstskattereglen ikke eksisterede, men hvor vi til gengæld havde en proportionalbeskatning, der gik væsentligt højere op og havde en væsentlig større sækning af skatteskalaerne; især det, at proportionalbeskatningen gik så langt højere op, således at merindkomsterne ikke som ellers blev ekstraordinært beskattet, var vigtigt. Det bliver de efter regeringens forslag; det er ikke bare i denne konkrete situation uheldigt, men det er principielt uheldigt, at det incitament, der har været til forøgelse af indkomsterne gennem ned-